

Mirakelmøter

- et glimt fra menighetslivet

Det er onsdag kveld, og det ringer på døra. Oddbjørg, en fra menigheten kommer på overraskende besøk. Hun har med seg bibel og en mappe, og jeg skjønner at hun har en hensikt med besøket. Til vanlig underviser hun om tro ut fra bibelen. Hun går systematisk til verks for at en skal huske det en har lest. I dag er det 2. krønikebok kap. 20.

ODD LØYMEN
Odd@Loymen.no

FELLESKAP I ORDET

Avsnittet i bibelen handler om angrepet på Juda og kong Josjafat av en hær fra flere land og stammefolk, og hvor innbyggerne i Juda og Jerusalem kommer sammen for å be om hjelp fra Herren. Og Herren svarer gjennom profeten og sier: "Dette er ikke deres krig, dere skal bare være stille og se hvordan Herren fører an og redder sitt folk." Oddbjørg mener at ordet kan være til personlig oppbyggelse. Jeg mener at det kan også tale til oss som menighet om hvordan vi kan komme sammen i bønnekamp mot en usynlig hær og vinne seier, slik det er beskrevet i Ef. 6,12.

UNGDOMMELIG SMIL I REGN OG VIND

Jeg blir sittende en stund etter at hun har gått å tenke over budskapet som Oddbjørg formidlet. Det har vært en

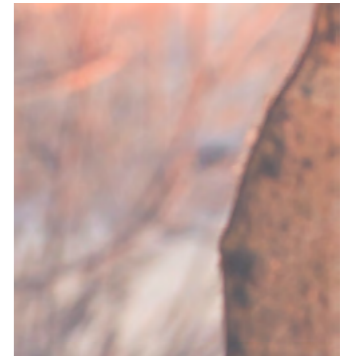
god start på denne uken, synes jeg. På lørdag var jeg sammen med en annen fra menigheten og delte ut innbydelser til møtet som vi skulle ha søndag i forsamlings huset som vi leier. Sammen med innbydelsen la vi med en hilsen fra Herren "Kjærlighetsbrev fra din Far". Det var et forrykende vær med regn og sterk vind, og folk hastet til og fra kjøpesenteret hvor vi hadde stilt oss opp ute under tak. På grunn av været blei det liten mulighet til å føre fortrolige samtaler med folk. Men to ungdommer kom ut fra kjøpesenteret på vei ut i regnet, og jeg spurte om de ville ha en hilsen fra oss. Den ene svarte idet han tok imot med et smil: "Me e kristne me." Jeg så litt spørrende på ham. Han stoppet opp og så på meg litt mer alvorlig og sa: "Me e gjenfødde kristne og me ber til Gud." Jeg hørte på

dialekten at han ikke var herfra, men jeg spurte: "Bor dere her i Stokke, nå?" "Nei, me bur i Stavanger og no skal me heim å be til Gud," svarte han med ungdommelig smittende latter idet de begge gikk ut i regnet.

MIRAKELMØTER

Jeg blei oppmuntret og syntes at dagen var reddet, selv om responsen fra de vi forsøkte å kontakte ikke var så stor. Men mest oppmuntret blei jeg over at jeg fikk et ord fra Gud mens jeg forbedte meg for dagen. Jeg har opplevd at når Gud taler til meg er det med få ord, men konkret og ikke kryptisk. Som oftest må jeg allikevel be lenge over budskapet for å finne dybden i hva Han vil si. Ikke noe unntak denne gang. Ordet jeg fikk var "Mirakelmøter".

Men vi kan ikke skru tiden tilbake, og jeg tror at det som Gud taler om er noe nytt som Han vil gjøre. Jeg bestemte meg for å prøve dette ut. Hvis Han mente mirakelmøter, så måtte jeg se det i praksis.

Hva mente Gud? Vi delte jo ut invitasjon til kristent møte i forsamlingshuset som vi leier. Skulle vi endre innbydelsen og skrive kristent mirakelmøte? Og hvordan ville det bli mottatt? Eller var det noe annet Gud ville vi skulle gjøre, møter kunne vel også være mer personlig. Jeg visste ikke og jeg vet fortsatt ikke, men dette var i alle fall noe å be om. Jeg måtte fortelle dette til menigheten på møte, kanskje det dukket opp noe nytt.

Vi hadde et godt møte dagen etter på søndag. Og jeg fortalte om opplevelsene som jeg hadde hatt. Jeg måtte spørre om vi ikke hadde hatt mirakelmøter tidligere. Jo, vi hadde jo det. I begynnelsen av vår virksomhet hadde vi mye folk på møtene. Syke blei helbredet. Evangeliet blei forkynt klart. Kristne fikk åndelig hjelp og et nytt møte med Gud. Problemer ble løst ved bønn. De fleste blei åndsdopt og talte i nye tunger. Folk ble frelst, døpt og tilagt menigheten, og det var mange motstandere. Men vi kan ikke skru tiden tilbake, og jeg tror at det som Gud taler om er noe nytt som Han vil gjøre. Jeg bestemte meg for å prøve dette ut. Hvis Han mente mirakelmøter, så måtte jeg se det i praksis.

OPPDRAG PÅ SYKEHUSET

Jeg bestemte meg for at dagen etter skulle jeg ta en tur til sentralsykehuset i Tønsberg. Jeg skulle besøke en bekjent av meg som blei frelst omtrent samtidig som meg, men som siden glei tilbake igjen. Han var bare rundt 15 år den gang dette skjedde. Nå lå han på overvåkingen med en livstruende sykdom. Og jeg ba om at Herren måtte legge det til rette for meg slik at han var ved bevissthet og at jeg kunne få en samtale med ham. I tiden som hadde gått hadde han vært innom New Age og healing, og det hadde ikke vært mulig for meg eller andre å kunne snakke med han om Jesus og frelse.

EN BORTKOMMEN SØNN KOMME HJEM

Da jeg nå besøkte ham på sykehuset hadde han nylig blitt operert, var ved bevissthet og vi kunne snakke sammen alene. Jeg gikk forsiktig frem og snakket litt om den tiden han som ung tok imot Jesus og om kameratene hans som også tok imot Jesus. Jeg merket at det var blitt en forandring hos ham til det bedre. Men når samtalen begynte og spore av til det betydningsløse, begynte jeg i stille bønn å minne Gud om hvorfor jeg var der, og blei ledet til å fortelle den syke om at bibelen sier at vi er gitt makt til å forlate synden (Joh. 20,23)

med spørsmål om han ønsket at jeg skulle gjøre det, og det ville han. Vi ble enige om at når han bekjente Herren Jesus med sin munn og i sitt hjerte tror at Gud oppreiste Ham fra de døde da skulle han være frelst ifølge Rom. 10,9-10. Og jeg minnet han også om Jer. 3,22 "Vend om dere frafalne barn, og jeg vil lege deres frafall."

Vi blei avbrutt av sykehuspersonalet, men jeg kjente at mitt oppdrag var over for denne gang. Jeg gikk med takk til Gud, for det største mirakelmøte med mennesker er når de blir frelst.

SEIERSRAPPORT

Herren gav meg ikke lov til å kunnegjøre dette offentlig blant menigheten. For det skulle pasienten gjøre selv og det skulle være en styrke for ham. Han gjorde det også noen dager senere til sin svoger som er kristen. Dagen etter på tirsdag, som er vår ukedag med bønnemøte, fikk vi prise Gud for frelse og fordi vi tror Han vil begynne en ny tid i vår menighet hvor mirakler skal skje. Og blant mirakler er jo frelse for mennesker det største som kan skje.